

Rige, eller ogsaa give særegne Love, men dette forandrer jo endelig ikke Forholdet, idet det samme er Tilfældet ogsaa her-nede, navnlig med Kommunallovgivningen; vi have jo særegne Kommunallove for Kjøbenhavn, Frederiksberg og flere andre Steder. Som den ærede sidste Taler omtalte, indeholder Lovforslaget nu meget store Afvigelser fra det, der gælder om den kommunale Ordning i det øvrige Land, og man maa vel altsaa, efter det jeg for et Øjeblik siden bemærkede, gaa ud fra, at disse Afvigelser skyldes ganske særegne Forhold, som finde Sted i Thorshavns Kommune. Det er jo af den første ærede Taler (Bærentsen) bleven omtalt, at Valgretten er foreslaaet udvidet, bl. a. ogsaa til Kvinder, at Byraadet selv skal vælge sin Formand og Næstformand, at Valgene skulle ske efter Forholdstal, og man kunde hertil føje, at Valgdagen skal være Fridag osv. Det er alt sammen ny Bestemmelser, som formentlig skyldes særlige Forhold deroppe. Nu skulde man jo tro, at de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, vilde indeholde Oplysning om, hvilke disse særegne Forhold er, men det er saa langt fra, at dette er Tilfældet, at der netop i Bemærkningerne staar, at der ikke kan være Spørgsmaal om at oprette Thorshavn til en Købstad, men at der formentlig ingen afgørende Hindring er for at lade Byen overgaa til i kommunal Henseende at styres efter samme Grundsætninger, som i det øvrige Kongerige ere bragte til Anvendelse for Købstæderne. Det er ganske den samme Anskuelse, som den sidste ærede Taler udtalte, nemlig at der formentlig slet ingen Grund er til andet end at overføre de Regler, der gælde for Ordningen af den kommunale Styrelse her i Riget, til Thorshavn. At komme ind paa en Diskussion om de Spørgsmaal, som jo ere fremdragne vedrørende Valgrettens Udvidelse osv., er der neppe Anledning til her ved denne Sag, der jo kun angaar Ordningen af den kommunale Styrelse i en saa lille Kommune som Thorshavn. Jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler om, at Debatten herom vist hellere maa udsættes, indtil disse Spørgsmaal komme til at foreligge ved et mere almindeligt Forslag, der vedrører alle Landets Kommuner, og jeg mener derfor, at Bestræbelserne bør gaa ud paa i hvert Tilfælde paa disse Punkter at føre Lovforslaget tilbage til, hvad der er gældende Ret her i Riget.

Ogsaa af en anden Grund mener jeg, at man skal være noget varsom med at gaa ind paa disse ny Bestemmelser i For-

slaget. Jeg tænker herved paa de separatiske Tendenser, som skulle findes oppe paa Færøerne. Da jeg for 25 Aar siden forlod Øerne, kunde der spores saadanne separatiske Tendenser, men det var dog kun ganske spredt og enkeltvis og havde ingen Betydning, men efter hvad der er meddelt mig af Folk, om hvis Paalidelighed jeg ikke har Grund til at tvivle, skulle disse Tendenser senere have udviklet sig betydeligt, takket være enkelte Hedsporters ihærdige Virksomhed. Man vil nødig betragtes som Dansk, man søger at vække Uvillie mod Danmark og hvad der er dansk, man drømmer om just ikke om en færøisk Republik, saa dog om en selvstændig statsretslig Stilling for Færøerne i Lighed med Islands. Hvis man nu vedtager disse Forslag om Valgret og slikt, som slet ikke kendes her i Landet, tror jeg, man vil give disse Tendenser Vind i Sejlene, og det tror jeg, man skal betænke sig to Gange paa.

Jeg kan være ganske enig med den første ærede Taler i, at der egentlig ikke er Grund til ved denne Behandling at komme ind paa Enkeltheder i Forslaget. Jeg skal kun nævne § 17, der jo omhandler Valget, og gaar ud paa at indføre Forholdstalsvalg. Den er ligelydende med § 12 i et andet færøisk Lovforslag, nemlig Forslaget om Forandringer i Loven om det færøiske Lagting. Jeg mener, at denne Paragraf maa gøres mere tydelig, hvis den overhovedet skal vedtages, idet det jo næsten altid vil være saaledes, at det bliver Lægmand, der faa med disse Valg at bestille, thi jeg tror, det maa indrømmes, at Udtrykkene i Paragraffen vistnok ville være vanskelige, ja i høj Grad vanskelige at forstå for Lægmand. I øvrigt kan jeg godt være enig med den første ærede Taler i, at der er mange af Enkelthederne i Lovforslaget, som ere formaalstjenlige, og jeg mener derfor ogsaa, at Forslaget maa fremmes, men, som jeg har tilladt mig at bemærke, for Tiden maa jeg i hvert Fald fraraade Vedtagelsen af disse ny Bestemmelser, der foreslaas der.

Andersen: Jeg ønsker i Modsætning til de sidste to ærede Talere at fremføre nogle faa Ord til Fordel for det foreliggende Forslag. Det forekommer mig, at dette er bygget over gode demokratiske Principper. Det indeholder saaledes ingen Bestemmelse om en Skattecensus, som vi jo have her i Kjøbenhavn, og som udelukker en hel Del Mennesker, der have lige